

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ प्रजायस्वप्रजेच्छांकुरु ॥ १३ ॥ अपत्यसंतानेसंतरेविच्छेदे ॥ १४ ॥ १५ ॥ जरितां नामभार्या ॥ १६ ॥ लुपितां नामापरां भार्या ॥ १७ ॥ तान्बालानपास्येति संबंधः ॥ १८ ॥
 ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ मुखमिति जीवरूपेण भोक्तृत्वं ॥ २३ ॥ गूढ इति ब्रह्मरूपेणागोचरत्वं त्रिविधं दिव्यं भौममौर्दर्यं च ॥ २४ ॥ अष्टधा पंचभूतात्मना सूर्यचंद्रयजमानरूपेण च यज्ञवाहं यज्ञनिर्वाहकं ॥ २५ ॥
 तत्राहंतत्करिष्यामि यदर्थमिदमावृतं ॥ फलमेतस्य तपसः कथयध्वं दिवौकसः ॥ १० ॥ देवा ऊचुः ऋणिनो मानवा ब्रह्मन् जायंते येन तच्छृणु ॥ क्रिया
 भिर्ब्रह्मचर्येण प्रजया च न संशयः ॥ ११ ॥ तदपाक्रियते सर्वं यज्ञेन तपसा श्रुतैः ॥ तपस्वी यज्ञकृच्चार्त्तसिन् च ते विद्यते प्रजा ॥ १२ ॥ तद्मे प्रसवस्यार्थं तव लोकाः
 समावृताः ॥ प्रजायस्व ततो लोकानुपभोक्ष्यसि पुष्कलान् ॥ १३ ॥ पुन्नाम्नो नरकात्पुत्रस्त्रायते पितरं श्रुतिः ॥ तस्मादपत्यसंतानेयतस्व ब्रह्मसत्तम ॥ १४ ॥ वै
 शंपायन उवाच तच्छ्रुत्वामंदपालस्तु वचस्तेषां दिवौकसां ॥ कनुशीघ्रमपत्यं स्याद्गुलं चेत्यर्चितयत् ॥ १५ ॥ संचितयन् न भ्यगच्छत्सु बहु प्रसवान् स्वगा
 न् ॥ शार्ङ्गिकां शार्ङ्गिको भूत्वा जरितां समुपेयिवान् ॥ १६ ॥ तस्यां पुत्रान जनयच्चतुरो ब्रह्मवादिनः ॥ तानपास्य स तत्रैव जगाम लपितां प्रति ॥ १७ ॥ बालान्स
 तानंदगतान्सहमात्रामुनिर्वने ॥ तस्मिन् गते महाभागे लपितां प्रति भारत ॥ १८ ॥ अपत्यस्नेहसंयुक्ता जरिता बद्धर्चितयत् ॥ तेन त्यक्तान संत्याज्या नृषी नंद
 गतान्वने ॥ १९ ॥ न जहौ पुत्रशोका तर्जिरिता खांडवे सुतान् ॥ बभार चैतान्संजातान् स्ववृत्त्या स्नेहविह्वला ॥ २० ॥ ततोऽग्निं खांडवं दधुमायां तं दृष्ट्वा नृषिः ॥
 मंदपालश्चरंस्तस्मिन् वने लपितया सह ॥ २१ ॥ तं संकल्पं विदित्वाग्नेर्ज्ञात्वा पुत्रांश्च बालकान् ॥ सोऽभितुष्टाव विप्रर्षिर्ब्राह्मणो जातवेदसं ॥ २२ ॥ पुत्रान् प्रति
 वदन् भीतो लोकपालं महौजसं ॥ मंदपाल उवाच त्वमग्ने सर्वलोकानां मुखं त्वमसि हव्यवाट् ॥ २३ ॥ त्वमंतः सर्वभूतानां गूढश्चरसि पावक ॥ त्वामेक
 माहुः कवयस्त्वामाहुस्त्रिविधं पुनः ॥ २४ ॥ त्वामष्टधा कल्पयित्वा यज्ञवाहमकल्पयन् ॥ त्वया विश्वमिदं सृष्टं वदंति परमर्षयः ॥ २५ ॥ त्वदृते हि जगत्कृत्स्नं स
 द्योनश्चेद्भुताशन ॥ तुभ्यं कृत्वानमो विप्राः स्वकर्मविजितां गतिं ॥ २६ ॥ गच्छंति सह पत्नीभिः सुतैरपि च शाश्वतीं ॥ त्वामग्ने जलदानाद्दुःखे विषक्तान् सविद्यु
 तः ॥ २७ ॥ दहंति सर्वभूतानि त्वत्तो निष्क्रम्य हेतयः ॥ जातवेदस्त्वयैवेदं विश्वं सृष्टं महाद्युते ॥ २८ ॥ तवैव कर्मविहितं भूतं सर्वं चराचरं ॥ त्वया पोविहिताः पूर्वं
 त्वयि सर्वमिदं जगत् ॥ २९ ॥

त्वया सद्रूपेण विनानश्येददर्शनं गच्छेत् निरधिष्ठानकभ्रमायोगादित्यर्थः कर्मिणां त्वमेव गतिरित्याह तुभ्यमिति ॥ २६ ॥ पालनं संहारश्च तवैव कर्मणी इत्याह त्वामिति ॥ २७ ॥ हेतयः ज्वालाः जगत्सृष्टिस्त्व
 त्वयैवेत्याह जातवेद इति ॥ २८ ॥ तवैवेति कर्मविधायको वेदोपितवैववाक्यं निःश्वसितमेतद्वेद इत्यादि श्रुतेः आपइति भूतांतरोपलक्षणं त्वयि अधिष्ठाने ॥ २९ ॥